

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРИВОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Факультет мистецтв
Кафедра ДПМ та дизайну

«Допущено до захисту»

Реєстраційний

№ _____

Завідувач кафедри

«__»

_____ 20__ р.

_____ Томашевський В. В.

«__» _____ 20__ р.

Кваліфікаційний проект на тему:
**ДЕКОРАТИВНО-ОЗДОБЛЮВАЛЬНІ МАТЕРІАЛИ ІНТЕР'ЄРУ ВХІДНОЇ ГРУПИ
МІЖПОВЕРХОВОГО ПРОСТОРУ**

Кваліфікаційний проект студентки
групи Д – 15
ступінь вищої освіти
«бакалавр»
Напряму підготовки 6.020207 Дизайн
спеціалізація: Дизайн інтер'єру
Вельмисевої Аліни Леонідівни

Керівник: ст.викладач
Школяр А.В.

Оцінка:

Національна шкала: _____

Шкала ECTS _____ Кількість балів _____

Голова ЕК _____

(підпис) (прізвище, ініціали)

Члени ЕК _____

(підпис) (прізвище, ініціали)

_____ (підпис) (прізвище, ініціали)

_____ (підпис) (прізвище, ініціали)

_____ (підпис) (прізвище, ініціали)

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ I. ДЕКОРАТИВНО–РЕЛ’ЄФНА ОРГАНІЗАЦІЯ В ОФОРМЛЕННІ ІНТЕР’ЄРУ	4
1.1 Організація міжповерхового простору будівлі громадського користування	4
1.2 Історія виникнення рельєфу, його розвиток та використання в інтер’єрі	7
1.3 Сучасні методи використання рельєфу в оформленні інтер’єру: 3D панелі.....	9
ВИСНОВОК ДО РОЗДІЛУ.....	13
РОЗДІЛ II. ПРИЙОМИ ТА ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ДЕКОРАТИВНОЇ ПЛИТКИ.....	14
2.1 Виготовлення гіпсової декоративної плитки для оздоблення міжповерхового простору кафедри ДПМ та дизайну.....	14
2.2 Економічні розрахунки.....	18
ВИСНОВОК ДО РОЗДІЛУ.....	19
ВИСНОВКИ.....	20
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	21
ДОДАТКИ.....	23

ВСТУП

Актуальність роботи: оформлення інтер'єру - не простий процес, що вимагає творчого підходу. Останнім часом не тільки в житлових, а й громадських приміщеннях, велика увага приділяється декоративному оформленню інтер'єру. розпис, фреска, рельєф, художні предмети в інтер'єрі можуть створити певний стиль в будь-якому приміщенні.

Одною з кращих ідей оформлення приміщення - виконання рельєфу. Це може бути рельєфний розпис, виконання ліпнини, або, як будемо виконувати ми – це рельєфна плитка. Такі акценти привертають увагу і роблять приміщення більш оригінальним та яскравим. При створенні інтер'єру важливо чітко підібрати всі його складові і тоді виникають певні труднощі. Не завжди в крамницях є варіант потрібної нам плитки, що добре підходить до інтер'єру, або вона зовсім не оригінальна. Ще одним важливим чинником є цінова політика продукції, тому я методом експерименту буду виконувати декоративну плитку з гіпсу, яка буде доречно вписуватись в потрібний нам інтер'єр і буде з мінімальною затратною.

Мета роботи : Декоративне-оздоблення інтер'єру вхідної групи міжповерхового простору. А саме виконання декоративної плитки з гіпсу власноруч.

Завдання роботи:

- аналіз письмових джерел;
- аналіз аналогів;
- організація міжпросторового комплексу кафедри ДПМ та дизайну;
- розробка декоративної плитки;
- розрахунок економічних затрат та їхнє обґрунтування.

Об'єкт роботи – міжповерховий простір III поверху факультету мистецтв, кафедри ДПМ та дизайну та його вивчення.

Предмет роботи – вивчення прийомів організації міжповерхових просторів будівлі громадського користування.

РОЗДІЛ І. ДЕКОРАТИВНО –РЕЛЬЄФНА ОРГАНІЗАЦІЯ В ОФОРМЛЕНІ ІНТЕР'ЄРУ

1.1 Організація міжповерхового простору будівлі громадського користування

Внутрішній простір ізолюваний від зовнішнього - це головне, заради чого створюється будівля і тому саме цей простір, його розміри, принцип побудови і його атмосфера - є найбільш важливим, найбільш відповідальнішою ланкою в житті людини.

Кожній людині властиво прагнення оточувати себе предметами краси. Особливо помітно це в інтер'єрі, до оформлення яких останнім десятиліттям людина підходить з особливою ретельністю. Для одних-це спосіб самовираження, для інших - можливість виділитися, продемонструвати свій смак, статус, світогляд. Всі ці можливості об'єднує таке поняття як інтер'єр. Інтер'єр - (від лат. Interior - внутрішній) - архітектурне і художнє оформлення внутрішнього простору будівлі, що забезпечує людині естетичне сприйняття і сприятливі умови життєдіяльності; внутрішній простір будівлі або окремого приміщення, архітектурне рішення якого визначається його функціональним призначенням.

21 століття виділяє два напрямки в оформленні інтер'єру - дизайн і декорування. Головне завдання, яке виконує професіонал-дизайнер -розробка інтер'єру приміщення, що відповідає вимогам господаря з лінією оформлення, в якому сам інтер'єр і його окремі елементи гармонічно і природно поєднуються між собою, створювали цільний образ – певний стиль (стиль за словником Даля - образ, смак).

В інтер'єрі стиль -це єдність художнього напрямку, гармонійна сукупність. Для досягнення своїх завдань, дизайнер може перенести стіни, двері, комунікації. Тому робота по втіленню дизайн-проекту - це довгий, багато місячний процес.

Мистецтво декорування в 21 столітті стало провідним в оформленні

інтер'єру. Це обумовлено його доступністю, відносно невеликими матеріальними витратами, швидким отриманням результатів (досить змінити штори і оббивку меблів і інтер'єр стане іншим).

Декорування інтер'єру включає в себе підбір меблів, аксесуарів, текстилю, світильників, живопису, скульптури та інших предметів для оформлення інтер'єру. Якщо необхідно, виконується підбір колірної гами приміщень і вибір декоративних покриттів. Декорування включає в себе масу технік і прийомів художнього оформлення приміщення, починаючи від стін, підлоги і стелі і закінчуючи шторами, різними вазами, статуетками та іншими предметами. Можливе застосування муляжів старих автомобілів, карет, яхт, бочок, а також використання гротів, тентів, юрт, куполів та інших форм, що надає інтер'єру екзотичний, яскравий і неповторний образ.

Сучасним тенденціям оформлення інтер'єру характерні протиріччя: з одного боку, прагненням максимально наситити простір технічними пристроями (системи кондиціонування, комп'ютерна техніка), з іншого - отримати ексклюзивно оформлений інтер'єр, включаючий в себе елементи розпису, рельєфу, авторські світильники, скульптуру і т.д.

Громадські приміщення створюються з метою проведення в них самих різних життєвих процесів - виховання і освіти, громадської культури, спорту, відпочинку і т.д. Всі ці, іноді важко відділені один від іншого, біологічні та соціальні процеси вимагають відповідних умов для їх організації [17].

Громадські приміщення поділяються на житлові і громадські. При цьому вони поділяються на: адміністративні (міські та районні ради, будівлі державних і громадських організацій і т.п.); дитячі установи (дитячі сади, ясла); навчальні (школи, технікуми, вузи); культурно-освітні (театри, музеї, клуби, будинки культури, бібліотека, виставкові павільйони, кінотеатри, цирку); лікувальні та оздоровчі (лікарні, поліклініки, пологові будинки, диспансери, санаторії, будинки відпочинку); торгові (магазини, універмаги, торговельні центри, криті ринки); про-громадського харчування

(їдальні, ресторани, кафе); спортивні (спортивні та гімнастичні зали, криті стадіони і басейни для плавання); комунальні (пральні, гаражі, трамвайні і тролейбусні парки); будівлі транспорту та зв'язку (аеровокзали та автовокзали, залізничні, річкові та морські вокзали, радіоцентри і телецентри, відділення поштові та телеграфи) [12].

Громадські будівлі і споруди поділяються на будівлі масового будівництва, які будують в населеному пункті у великій кількості за типовими проектами, і будівлі, будівництво яких не носить масового характеру, які мають загальноміське значення і обслуговують значні контингенти населення (театри, музеї, універмаги та ін.). Ці будинки будують за індивідуальними проектами. До будівель масового будівництва відносяться дитячі ясла і сади, школи, окремо розташовані магазини, підприємства побутового обслуговування, офісні приміщення. Такі будівлі споруджують в мікрорайонах в комплексі з житловими будинками; і за своєю конструктивною схемою, і по застосованих конструкціях вони не дуже відрізняються від житлових будівель [7].

Незважаючи на різноманітність громадських будівель, всі вони містять ряд загальних планувальних елементів. До них відносяться вхідні вузли з вестібюлями і гардеробами, шляхи зв'язку та евакуації і основні приміщення: робочі або масового користування (наприклад, зали для глядачів і інші зальні приміщення).

Приміщення, в яких здійснюються процеси, що визначають основне функціональне призначення будівлі, називають основними. До них відносять робочі приміщення (наприклад, конторські приміщення в адміністративних будівлях класи і аудиторії в навчальних закладах, палати і кабінети в лікувальних будівлях), а також приміщення масового користування, які є в багатьох про-суспільних будівлях. Наприклад, зали для глядачів в театрах, кінотеатрах, клубах, зали в музеях, читальні зали в бібліотеках, актові зали в вузах, технікумах і школах, конференц-зали в наукових і адміністративних

1.2 Історія виникнення рельєфу ,його розвиток та використання в інтер'єрі

Рельєфи - це скульптурні зображення, виконані на площині, де площина є складовою частиною і надає основний фон об'ємному зображенню. Матеріали для рельєфу різні: камінь, глина, цемент, метал, дерево. Техніки створення - ліплення, різьблення, карбування. Рельєфна розпис - не новий напрямок, його історія налічує декілька тисячоліть. Елементи цієї техніки збереглися в храмах Стародавнього Єгипту. Розпис використовувався і в інших культурах. Барельєфи в якості фризів на фасадах храмів використовувалися в Древній Греції (дод А рис.1), койланогліфи знайомі нам завдяки архітектурній спадщині Стародавнього Єгипту. Різновидом цього виду оформлення є барельєф [4] .

Через багато століть рельєфи все так само актуальні і доречні в сучасному міському середовищі, гармонійно вливаючись в інтер'єри різної стилістики. Виступаючі зі стін зображення прикрашають і постаменти пам'ятників, і колони, і стели, і стіни будинків. Рельєфні розписи можуть відтворити будь-яке зображення. Це може бути звичайний пейзаж або натюрморт, зображення тварин, полотна відомих майстрів, візерунки, або навіть епізоди життя. Якщо раніше розписи витисняли з каменю, то сьогодні техніка є більш доступною. Сьогодні використовується в якості основи рельєфного розпису гіпс і штукатурку. Ці матеріали відрізняються піддатливістю і особливою міцністю при застиганні. В залежності від співвідношення площин зображення і фону розрізняють кілька типів:- поглиблений рельєф - це вирізане зображення на площині стіни і йде в її глиб;- опуклий рельєф - скульптурне зображення, виконане виступаючи над площиною стіни або стелі. Поглиблений рельєф підрозділяється: контррельєфи - поглиблений рельєф, який уявляє собою негативний відбиток об'ємного зображення; койланагліф - вирізаний на площині контур зображення.

Опуклий рельєф підрозділяється: барельєф (низький рельєф) - скульптура, ліпнина або карбування над загальною площиною фону не більше ніж на 1/2 від свого загального обсягу; - горельєф (високий рельєф) - вид скульптури, виконаний більш ніж на 1/2 свого загального обсягу. Деякі частини горельєфа можуть зовсім виступати бути відокремленими від загальної площини.

Рельєф може бути виконаний на окремій плиті (гіпс, мармур), а потім вмонтований в стіну, а також може створюватися безпосередньо на площині стіни. Опуклий рельєф може бути виконаним в поєднанні з композиціями стіни, стелі, фронтону, склепіння, арки і інших частин архітектурної будови, також може бути цілком самостійним скульптурним твором.

Завершальним етапом роботи над рельєфом є його декоративна обробка. Рельєф може бути пофарбований в один колір або тонований із застосуванням різних ефектів. У сучасному оформленні інтер'єрів рельєф може бути головним акцентом оформлення або грати допоміжну роль - бути часткою художнього розпису, елементом художньої штукатурки або ж декоративним об'єктом, що доповнює оформлення. Настінний розпис виконується з використанням різних технік і матеріалів акриловими та олійними фарбами, в тому числі з використанням рельєфної основи. принцип рельєфного зображення на стіні полягає в тому, що спочатку виготовляється рельєфне зображення в різних техніках, далі рельєфні елементи розписуються в різноманітних техніках. Наступний етап - рельєф затирається спеціальним воском. Застосовується віск з різним ступенем тонування, що дозволяє добитися необхідного декоративного ефекту. На завершення наноситься шар фінішного воску, який захищає рельєфний розпис. Рельєф в інтер'єрі может мати підсвічування, щоб підкреслити об'єм. Об'ємні декоративні картини (панно) - ці оригінальні картини які не тільки прикрашають інтер'єр, а також є центральною частиною інтер'єрної задумки, від якої буде залежати весь подальший шлях по створенню інтер'єрного рішення .

1.3 Сучасні методи використання рельєфу в оформленні інтер'єру

Конструктивна система 3D це досить нова та економічна, яка знаходить все більш широке застосування в великопанельному будівництві і ґрунтується на використанні тривимірних 3D панелей заводського виготовлення. 3D панелі складаються з пінополістиролова наповнювача товщиною від 40 до 100 мм, розташованого між двома плоскопараллельними звареними сітками з дроту (покриває сітки) і похилій діагональній арматурі (розкосів), яка пронизує пінополістиролова наповнювач і приварюється до контурної дроті покриває сітки з двох сторін, утворюючи просторову арматурну ферму (дод.А рис.2).

В результаті виходить відносно легка, тривимірна стрижнева система підвищеної жорсткості. Зазор між пінополістиролова наповнювачем і покривають сітками становить від 13 до 19 мм. 3D панелі високотехнічні елементи, що виготовляються за допомогою автоматичних зварювальних апаратів для дротяної сітки EVG типу 3D 48. Стандартна ширина 3D панелей становить 1,20 м (1,00 м), а довжина варіюється (з кроком в 10 см) за потребою. 3D панелі поставляються у вигляді окремих складальних одиниць на місце будівництва, де з них можна досить легко створити просторову конструкцію стін і плит. Для виконання швів між 3D панелями служать сполучні сітки. Таким чином створюється безперервна сіткова структура (арматура) всієї конструкції.

У процесі зведення будівлі на обидві зовнішні поверхні даної «сухий» структури наноситься шар бетонного розчину (торкрет-бетону) товщиною від 40 до 60мм, або вручну, або (переважно) механічним способом. Під час даного процесу пінополістиролова наповнювач 3D панелей виступає в ролі опалубки і основи під штукатурку. Як тільки бетон твердне, конструкція 3D набуває свою структурну і функціональну міцність. В результаті виходить багат шарова система, в якій дві зовнішні залізобетонні оболонки

з'єднуються між собою за допомогою просторової арматурної конструкції з діагональних стрижнів, і яка володіє значним опором сдвигаючим зусиллям.

Щоб довести структурну ефективність конструкцій 3D, відомі дослідницькі центри Австрії та інших країн провели безліч випробувань на стиск, вигин і зрушення. Ці випробування показали, що всі основні теорії та методи розрахунків для залізобетонних конструкцій можуть бути без обмежень застосовані і для конструкцій 3D. У свою чергу, це означає, що, беручи до уваги особливі характеристики, всі національні і міжнародні стандарти для залізобетонних конструкцій дійсні і для конструкцій 3D.

Фізичні характеристики конструкцій 3D, такі як, теплостійкість, коефіцієнт звукоізоляції і вогнестійкість, визначалися в ході широких лабораторних випробувань або на підставі досить великого числа теоретичних розрахунків відповідно до вищезазначених розрахунками структурної стійкості.

Таким чином, конструктивна система 3D це економічна альтернатива традиційним конструктивним системам, яка відповідає всім міцності і фізичним вимогам, пов'язаним з будівельною фізикою. Крім того, вона дозволяє скоротити вагу будівель на 40%. Даний посібник призначено для ознайомлення інженерів з сучасними знаннями в області проектування конструкцій 3D і для забезпечення їх корисним і простим посібником з проектування. При цьому необхідною умовою для використання цього посібника наявність достатніх знань традиційних правил проектування залізобетонних конструкцій. Даний посібник пропонує детальний огляд специфічних характеристик 3D, а також проектні таблиці, засновані на різних стандартах (таких як ÖNORM, DIN, ACI). Керівництво не претендує на завершеність, і EVG залишає за собою право змінювати його частини без попереднього повідомлення, якщо того вимагатимуть результати останніх випробувань.

Гіпсові тривимірні панелі - новинка на ринку оздоблювальних матеріалів, швидко стала справжнім хітом. Плити з гіпсу використовуються

при оформленні приміщень різного спрямування: житлових квартир, салонів краси, офісів і т.д. Їх головна перевага - екологічна чистота, адже гіпс - природний матеріал, який не викликає алергії. Інші плюси: неймовірна чіткість малюнка, обумовлена піддатливістю гіпсу; гігроскопічність, що дозволяє підставі «дихати»; термін служби, що складає не один десяток років; вогнетривкість; простота в догляді - достатньо періодичної сухого чищення; високі тепло-і звукоізоляційні показники; ремонтпридатність; доступна вартість. Мінусів у цього матеріалу, по суті, немає. Крім того, деякі моделі панелей з'єднуються без швів, що дозволяє створювати ефект цілісної ліпної стіни - неймовірна краса. До речі, монтаж гіпсових панелей для професіоналів - не проблема і проводиться максимально швидко.

3D панелі з алюмінію У будівельних магазинах найчастіше представлені металеві панелі. Об'ємний малюнок на алюмінієвий лист переноситься за технологією перфорації, а фіксація зображення здійснюється за допомогою шару з полівінілхлориду. Вартість таких панелей досить висока. Плюси: невелика вага; міцність; хороша вологостійкість; довгий термін служби; вогнестійкість. До мінусів матеріалу відноситься не тільки солідна вартість. Такі панелі не забезпечать додаткову звуко-і теплоізоляцію приміщення. Вони не можуть похвалитися високою естетичністю і витонченістю малюнка.м.

3D панелі з ПВХ. Пластикові плити виготовляються з безпечного для здоров'я полівінілхлориду, проте їх екологічна чистота знаходиться під великим питанням. Тривимірні панелі з ПВХ використовуються для обробки дверей, стін, меблів і т.д. Виглядають вони досить просто, ні про яке приголомшливому ефекті мова не йде. Плюси: низька вартість; легкість; простота у виготовленні і монтажі; вологостійкість; досить велика різноманітність видів: дзеркальні, перфоровані, гладкі і текстурні моделі. Недоліки: недовгий термін служби; крихкість; практично нульова паропроникність. З плином часу кольорові панелі втрачають яскравість

забарвлення, а білі набувають жовтуватий відтінок. У разі пошкодження такі пластикові вироби ремонту не підлягають.

3D панелі з МДФ, ДСП і ДВП. Панелі з трьох цих матеріалів можна віднести в одну групу, оскільки вони мають схожі експлуатаційними характеристиками. Найбільш дорогі моделі - з МДФ. Вироби з ДСП і ДВП більш доступні в ціні. Плюси: хороша міцність; висока звуконепроникність; чіткий рельєф малюнка, хоча особливою різноманітністю зображення не відрізняються. Мінуси: нетерпимість до високих показників вологості; деформація під впливом частих температурних перепадів; обмежений термін служби; непридатність ремонту. Неякісні вироби з ДВП і ДСП можуть бути небезпечні для здоров'я. Пам'ятайте, що в житлових приміщеннях можна використовувати тільки ті вироби, в'язкою речовиною в яких є лігнін.

Існують ще дерев'яні 3D панелі, але цей матеріал зустрічається дуже рідко, що обумовлено його дорожнечею - натуральна деревина не може коштувати дешево. Плити з дерева екологічні та ефектні, але дуже вибагливі у догляді.

Висновок до розділу

Всі громадські приміщення діляться на основні та допоміжні. Приміщення, в яких здійснюються процеси, що визначають основне функціональне призначення будівлі. Громадські будівлі мають різноманітні призначення, але всі вони містять ряд загальних планувальних елементів. До них відносяться вхідні вузли з вестібюлями і гардеробами, шляхи зв'язку та евакуації і основні приміщення, міжповерхові простори та ін. Виконання всіх цих елементів повинно бути за певними ГОСТами та правилами.

Проаналізувавши літературу, ми вияснили, що одним з варіантів оформлення інтер'єру в будівлях громадського користування є використання рельєфу. Рельєф - сучасна технологія декорування стін, коли зображення фігури створюються об'ємними. Рельєф можна створювати безпосередньо на площині стіни. Рельєф може стати частиною розпису - виступати з неї, підкреслюючи ілюзію глибини. У сучасному оформленні інтер'єрів рельєф може бути головним акцентом оформлення або грати допоміжну роль - бути частиною художнього розпису, елементом художньої штукатурки або ж декоративним об'єктом, що доповнює оформлення. Сьогодні використовується в якості основи для рельєфу - гіпс і штукатурку. Ці матеріали відрізняються піддатливістю і особливою міцністю при висиханні.

В сучасному світі одним з прикладів використання рельєфу в інтер'єрі є 3D панелі. Вони дуже зручні у використанні і мають привабливий зовнішній вигляд. Кількість рельєфних малюнків, яке може бути присутнім на панелях, практично не обмежена. Їх складність так само обмежується лише польотом фантазії художників-розробників. Матеріал відмінно імітує найрізноманітніші текстури, включаючи зістарені варіанти і може навіть світитися в темряві.

РОЗДІЛ 2 . ПРИЙОМИ ТА ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ДЕКОРАТИВНОЇ ПЛИТКИ

2.1 Технологія створення декоративної плитки

Прочитавши безліч інформації, звичайно ж, вибір припав на виготовлення форм з поліуретану. Але в силу того, що в моєму місті взагалі ніхто не займається продажем компаунда, а по всій країні його реалізують одиниці, а пересилання можливе тільки при дрібному опті - зупинилася на колгоспному виготовленні: будівельний силікон і картопляний крохмаль.

Спершу, звісно ж, потрібно приготувати сам об'єкт для зняття копії - плитку. Ми розробили багато ескізів ,в пошуках нам потрібного. Так як плитка виготовлялась для певного об'єкта,а саме для організації міжповерхового простору кафедри ДПМ та дизайну(дод.Б рис.3) ,за основу була взята емблема кафедри(дод. Б рис.4). Емблема стала центальною в оформленні плитки ,яка гармонійно було поєднана з ланкою інших ліній та фігур (дод. Б рис.5). Приблизна кількість часу для виготовлення остаточного варіанту 2 тижня. Для виготовляння основи для форми за попередньо затвердженим ескізом ,я використовувала пластик . Цей матеріал зручний в використанні ,є досить бюджетним ,а також добре взаємодіє з іншими матеріалами . Для того ,щоб вирізати деталі з пластику потрібно намалювати креслення в натуральну величину ,на це було витрачено 2 години. Коли креслення вже готове можемо вирізати деталі з пластику , для цьго беремо креслення і вирізаємо аналогічні деталі, на це було витрачено також 2 години . Після того, як деталі з пластика були вирізані їх потрібно приклеїти на рівну поверхню ,це може бути як пластик так і дерево (дод. Б рис.6). Для того , щоб приклеїти пластик ми використовували клей SL-600.13.

Так , як наш варіант є експерименталним , на початку ми все зробили в зменшеному масштабі для того , щоб заощаджити час,матеріали та

кошти. Так само зробили основу для форми але в масштабі 1:3 , вона також була з пластика(1 година). Щоб приготувати суміш для форми використовувалось два варіанти.

Перший: ми взяли герметик селіконовий та мильний розчин . Селікон виливали в мильний розчин , це робило його менш клейким і дало нам змогу зробити однорідну масу , яка була щільно викладена поверх основи з пластику . На це було витрачено годину.

Другий: використовували селіконовий герметик та картопляний крохмаль. Починаємо місити «тісто»(дод. Б рис.7). Для цього нам знадобиться змішати герметик з крохмалем так , щоб це нагадувало тісто . Готовою сумішшю ми повинні повністю покрити вже готову плитку, але так , щоб товщина над рельєфом була не менше 0.5 см . Також потрібно зробити так звані бортики , тому ми повинні не тільки заповнити саму плитку, а і приблизно 5 мм навколо неї(дод. Б рис.8). На це ми витратили також годину . Вже через сутки форма була повністю готова для використання. Проаналізувавши два варіанта виготовлення суміщі , ми використали другий. По-перше форма з другого варіанту є більш міцною , а по-друге, більш економною, використовуючи картопляний крохмаль ми використовуємо менше селікону , що робить наш продукт більш бюджетним.

Для виготовлення форми в натуральну величину нам знадобилося 4 тюбика селікону та 3 пачки крохмалю . Так як наша форма досить великих розмірів 30x30 см для того, щоб вона була більш міцною ми додатково використали штукатурну сітку (дод. Б рис.9). Витрачено 1.5 години. Після застигання селіконової форми, ми робимо навколо неї опалубку, добре її закріплюємо , висота опалубки повина бути на декілька сантиметрів вища за форму.

Робимо розчин з алібастру і заливаємо поверх форми тверду основу (дод. Б рис.10) . Така тверда форма не дасть можливості досить м'якій формі з селікону розтягтися або змінити форму в подальшому заливті гіпсом.

(Витрачено 1 годину)

Для самої плитки будемо використовувати гіпс. Вибір гіпсу, як основного матеріалу для даного виробництва, не випадковий. Подібні вироби роблять з пінопласту або бетону. Але і той і інший варіанти або більш складні, або більш затратні

Гіпс - це дуже екологічний і простий в зверненні матеріал, область застосування якого простягається далеко за межі будівельної сфери. У будівельних магазинах його можна придбати як в мішках по 40 кг, так і в пакетах по 1, 2, 5 кг, що дуже зручно, якщо потрібно використовувати невелику кількість матеріалу.

Після того, як з'явиться в наявності форма, можна почати головний процес. Для цього в ємності (це може бути просте відро) готується гіпсовий розчин. Для цього треба налити в відро води і насипат гіпсу 1:1 розмішати компоненти за допомогою дреля із спеціальною насадкою.

При приготуванні суміші потрібно постійно контролювати її плинність. Гіпс швидко засихає і тому одночасно приготування великої кількості розчину буде незручно. Приблизний обсяг готової суміші повинен бути приблизно дорівняти обсягу форм. Якщо їх кілька, то розчину потрібно, щоб вистачило відразу на все, так як залишки малих порцій можуть проявити перші ознаки схоплювання і залишити грудочки в другому замісі.

Щоб зробити плитку, потрібно заповнити форму приготовленою сумішшю(дод. Б рис.11); розташувати заповнену форму на строго горизонтальній поверхні і прибрати залишки розчину по краях форми; дати підсохнути складу протягом 1-2 годин; накрити клейонкою верхній шар до повного висихання виробу; через добу витягти готову плитку з форми, а саму форму помити водою; продовжити подальшу сушку в природних умовах протягом мінімум трьох днів. Є момент, який варто врахувати при виконанні виробництва гіпсової плитки - це густота приготування суміші. Чим рідше буде розчин, тим краще він заповнить форму. На лицьовій стороні готового

виробу буде менше бульбашок, але фортеця плитки буде низькою. Якщо ж зменшити кількість води, то підвищиться міцність, але з'являться бульбашки повітря, які можна видавити з розчину за допомогою легкої вібрації. Її можна усунути шляхом легкого постукування низом заповненої форми по твердій поверхні. Вцілому, в цьому процесі потрібен невеликий досвід. Краще буде зробити кілька пробних плиток з різними пропорціями гіпсу і води. Маркувати і дати виробам висохнути, а після порівняти вибрати, який вийшов найбільш якісний (дод. Б рис.12). За обраною рецептурою можна виготовляти іншу партію.

Точні пропорції гіпсу та матеріалу будуть залежати від марки основного матеріалу. Інструкція по його застосуванню завжди вказана на упаковці. Але досвідчені майстри при роботі з новими складовими обов'язково роблять пробні партії, оскільки на якості гіпсу могли позначитися терміни і умови зберігання, якість води, а саме її кислотність і жорсткість в кожному регіоні різна. Прикро буде, якщо проігнорувати це правило і виготовлена своїми руками гіпсова плитка буде повністю непридатною до використання з тієї лише причини, що людина полінувалася перевірити технологію на малих партіях.

Так як наша плитка буде кріпитися до гіпсокартону ,для зручності кріплення при вилитті плитки ми використали ДВП. При вилиті плитки коли гіпс ще не застиг ми кладемо штукатурну сітку ,яка повинна повністю зануритися в розчин, а поверх цього кладемо попередньо вирізаний лист ДВП. Бокові сторони ДВП повинні буди трохи покриті гіпсом ,тому що гіпс швидко застигає і це не дасть можливості ДВП відпасти,або змінити форму, так як цей матеріал має властивість набирати вологу.

Коли необхідна кількість плиток вже готова ми починаємо процес їхнього шліфування ,для цього ми використовуємо наждачний папір .Ті місця де є певні нерівності ,або якийсь дефект ми ретельно шліфуємо.

Робота має модульну систему,тому ми маємо три елемента з

гіпсокартону на якіх розташована плитка (дод.Б рис 13).Плитка прикріплена саморізами і закріплена поколу герметиком.Коли плитка розташована і прекріплена ,грунтуємо ам розчин водоімульсінки та барвнику,для потрібного нам кольору .Пофарбувавши потрібні нам елементи чикаємо повног висихання і модулі готові до кріплення(дод.Б рис.14).Кріплення елементів відбувається саморізами для гіпсокартону.

2.2 Економічні розрахунки

При виконанні будь-якого проекту одним з головних чинників є економічні розрахунки .При виконанні нашого проекту ми використовували по можливості найбільш зручні та максимально бюджетні матеріали. Починаючи роботу, людина розраховує на певний бюджет ,тому підбір матеріалів,їхньої якості та ціни має важливе значення.

Таблиця 2.1

Кількість витрачених коштів на матеріали

Найменування продукту	Розміри	Витрата од.	Ціна за од.	Загальна сума
Папір для креслення	A2	2 шт	8 грн	16 грн
Пластик (ПВХ)	50x50	1 шт	90 грн	90 грн
Клей SL-600.13	200 г	1 шт	72.30грн	72.30грн
Герметик селіконовий	310 мл	5шт	70 грн	350 грн
Крохмаль картопляний	250 гр	4 шт	17.80грн	71.20грн
Сітка штукатурна	3 м	1 шт	13грн	39 грн
Гіпс	40 кг	1 шт	139.8 грн	139.8 грн
Гіпсокартон	1200x2500	2шт	140грн	280грн
Водоімульсінка	1 л	1шт	52грн	52грн
Саморізи	2.5мм	64шт	0.4грн	25.60грн

Саморізи для гіпсокартону	4.2мм	12шт	0.5грн	6.0грн
				1141.9грн

Висновок до розділу

У наш час дуже актуальне виготовлення чогось по справжньому унікального, так як заходячі до крамниці ми бачимо приблизно один тий самий асортимент. Тому при створенні інтер'єру дуже важко підібрати матеріали які будуть по справжньому оригінальні і відрізнятися від інших.

Нашою задачою було оформлення міжповерхового простору кафедри ДПМ та дизайну. Проаналізувавши ліературу , ми зробили висновок що для оформення міжповерхового простору , а саме простору навколо дверей ми будемо використовувати плитку. Ідея плитки була індивідуальна і вироблялась власноруч. Виготовлення плитки проходило в декілька етапів, а саме : пошук ідемеї, вилиття форми, вилиття плитки, її шліфування та монтаж.

Ще одною з наших головних задач , це була економічність продукція, тому використовували для виготовлення плитки експерементальні варіанти . Такі методи дали нам змогу заощаджити кошти і зробити авторську продукцію, яка добре підходить саме під нашу тематику та інтер'єр. Також такі експеременталіні віріанти часто бувають не тільки економічними , а ще й більш екологічними, що в нащі часи є не менш важливим чинником.

ВИСНОВКИ

У роботі над дипломним проектом - художньому оформленні приміщення використовуються технології, що займають на сьогоднішній день лідируючі позиції серед декоративних оздоблень: інтер'єрна розпис і рельєф, а також макетування з паперу. Рельєфні оздоблення робить у будь-як кімнату в будинку або квартирі по-своєму унікальною, цей прийом обробки має ряд переваг перед іншими способами декорування стін, наприклад, стійкість до зносу, вологостійкість, здатність візуально розширити простір. В моїй роботі описані етипи розвитку рельєфу та історія його виникнення, вимоги до оформлення громадських приміщень та варіанти їх оформлення, а також етапи влсноруч виробленої модульної системи з гіпсової плитки .

Розроблено технологічі послідовності підготовки до виконання роботи, технологічні послідовності виконання самої роботи . Сформовано відомість матеріалів та ідеї роботи.

У процесі підготовки дипломної роботи були розроблені ескізи на вибрану тему. Виконано художнє оформлення міжповерхового простору кафедри ДПМ та дизайну, що включає в себе: створення гіпсової плитки, виконання модульних систем та їх монтаж.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аронов В.Р. Теоретические концепции зарубежного дизайна. / В. Аронов.- М., 1992. – 255 с.
2. Базима Б.А., Густяков Н.А. О цветовом выборе как индикаторе эмоциональных состояний в процессе решения малых творческих задач. //Вестник ХГУ. Харьков, 1988. N 320. с. 22-25.
3. Божко Ю. Т. Основы архитектоники и комбиаторики формообразования: Учебник. / Ю. Божко. - Харьков, 1991. – 233 с.
4. Бойко П.К. «Конструктивные элементы зданий» Стройиздат 2005
Даниленко В. Я. Дизайнерська освіта України у європейському контексті. / В. Даниленко // Вісник Львівської академії мистецтв. Спецвипуск. -Львів, 1999. – 322 с.
5. Даниленко В. Я. Основы дизайна: Навчальний посібник. / В. Даниленко - К, 1996. – 238 с
6. Железнев В.П. «Напольные покрытия и лестницы» Феникс 2004
7. Захаров, А.В. Архитектура гражданских и промышленных зданий /А.В. Захаров. — М.: Изд-во Стройиздат, 1993. — 89с.
8. Змеул, С.Г. Архитектурная типология зданий и сооружений / С.Г. Змеул, Б.А. Маханько. — М.: Феникс, 2001. — 215с.
9. Идеи вашего дома. 2-ге вид. - К.: „Салон-прес”, 2005.- 240с.
10. Идеи вашего дома. 7-ме вид. - К.: „Салон-прес”, 2005.- 288с.
11. Лисициан, М.В. Интерьер общественных и жилых зданий: учебник для вузов / М.В. Лисициан, Е.В. Новикова, З.В. Петунина. — М.: Изд-во Стройиздат, 1973. — 328 с.
12. Маклакова, Т.Г. Проектирование жилых и общественных зданий /Т.Г. Маклакова, С.М. Насонова, В.Г. Шарапшин. — М.: Изд-во Высшая школа, 1998. — 173с.
13. Миловидов, Н.Н. Архитектура гражданских и промышленных зданий. Основные и общественные помещения / Н.Н. Миловидов, Б.Я. Орловский,

А.Н. Белкин. — М.: Изд-во Высшая школа, 1987. — 126 с.

14. Наш дом: Збірник / Н. А. Андрієва, М. Л. Бергер та ін. — М. Мол. гвардия, 1988. — 463с.

15. Мшайлов С. М. История дизайна: Учебник. / С. Мшайлов. - М., 2000. — 333 с.

16. Основы художественного конструирования. I. Т. Волкотруб. - К.: Вища школа, 1982.- 152с

17. Панкратьева М.Д., Соловей Ю.М./Основы строительного дела: Учебник для техникумов. М.: Стройиздат, 1982

18. Стронгин С.Г., Шестак Г.А., Тимьянский Ю.С., Сербинович П.П. / Строительные конструкции: Учебник для техникумов. — 2-е изд., перераб. — М.: Стройиздат, 1979 -49с.

19. Ушаков Г. Н. Візуальна проникність внутрішніх просторових структур архітектурних об'єктів / Г. Ушаков // Сучасні проблеми архітектури та містобудування. — К., 2004. — Вип. 13. — С. 73–77.

ДОДАТКИ

Додаток А

Рис.1 (Барельєф стародавньої Греції)

Рис.2 (Приклад 3D панелі)

Додатки Б

Рис.3 (Міжповерховий простір кафедри ДПМ та дизайну ІІІ поверх)

Рис.4 (Емблема кафедри ДПМ та дизайну)

Рис. 5 (Остаточний ескіз плитки)

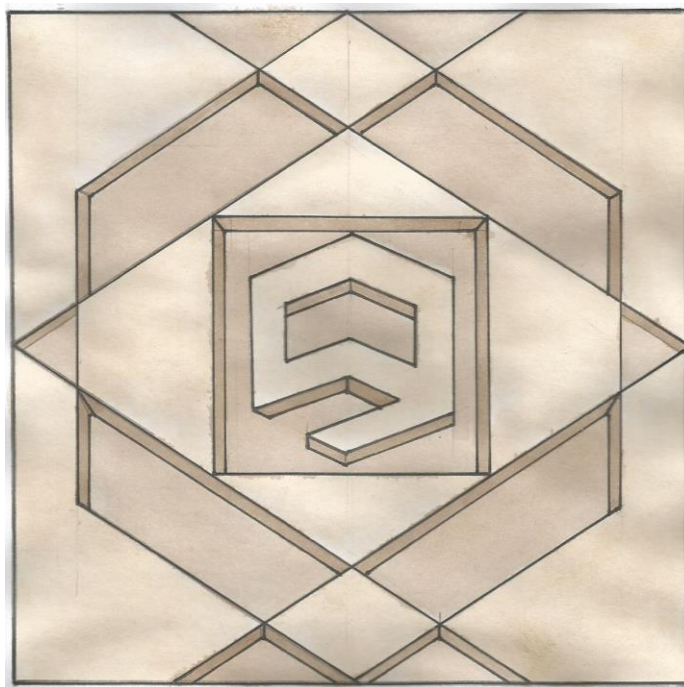

Рис.6 (Основа з пластику та дерева для вилиття фоми)

Рис.7 (Суміш для виготовлення форми)

Рис.8 (Створення форми для плитки)

Рис.9 (Форма для виготовлення плитки)

Рис.10 (Зміцнення форми за допомогою алібастру)

Рис.11 (Процес виготовлення плитки)

Рис.12(Готова плитка з гіпсу)

Рис.13(Монтаж плитки на гіпсокартон)

Рис.14 (Покриття плитки водоімульсінкою)

